

Vragen aan de Fontein

'VREEMD VUUR' (2). (Le 10:1-7)

Vraag 1:

Toen ik de geschiedenis van de zonen van Aäron las in Le 10:1-7, raakte ik wat geïrriteerd. Was het nu nodig, dat de Here God die twee jongens om zo 'n klein vergrijp met de dood bestrafte ?

Antwoord :

In het vorige artikel is als inleiding op het antwoord op de gestelde vraag o.m. ingegaan op de geschiedenis die voorafging aan het drama waar de vraagsteller op doelt.

Ik adviseer Le 10:1-7 nogmaals zorgvuldig door te lezen.

Daar lagen de twee broers, dood. En ze behoorden nog wel tot de meest bevoorrechte mensen van de wereld. Let op: Zij behoorden tot het uitverkoren volk van God (Israël), de uitverkoren stam van Israël (Levi), de uitverkoren familie (van Aäron) en ze waren bovendien ook nog de oudste zonen. En nu ???? Dood ! En ze bedoelden het zo goed.

'Here God, moest dat nu zo heftig? Als de twee jongste zonen van Aäron even later behoorlijk over de schreef gaan, ook met het offeren, dan lees ik helemaal niet van bliksem en die twee knapen mogen vrolijk verder leven. Here God, waarom moet het met Nadab en Abihu nu zo heftig? Zo 'n geschiedenis kan ik toch nooit aan mijn ongelovige buurman laten lezen?'

Deze twee jonge mannen die net begraven zijn, wat zullen ze onlangs onder de indruk geweest zijn van Gods heiligheid en Gods majesteit. Die heiligheid en majesteit, die ze nog kenden van die keer toen ze samen met 70 oudsten en met Aäron en Mozes de Sinaï beklommen hadden en zo diep bepaald waren bij Gods heerlijkheid. Deze twee jonge mannen, waarvan een paar keer in de bijbel staat dat ze nog geen kinderen hadden, deze jonge kerels kregen het op hun hart om God iets aan te bieden, nl iets wat God vast heel fijn zou vinden: een reukoffer. En denk erom: als priesters mochten zij dat doen (vgl. Zacharias in Lu 1:9) en het altaar

was niet verkeerd en de wierook was niet verkeerd en hun kleren waren niet verkeerd, maar wat was dan dat ‘vreemd vuur’?

Sommige bijbelgeleerden veronderstellen, dat de twee jonge priesters half dronken waren, omdat er verder in hoofdstuk 10 gewaarschuwd wordt voor drankmisbruik. Maar ik geloof er niets van!! Als ze ergens dronken van waren, dan was het van hun eigen trots en hun eigen eerzucht.

Wat was dan hun zonde?

Waren het valse priesters ? Welnee !!

Hadden zij iemand vermoord?? Welnee!!

Maar, beste lezer, van een priester verlangt God onvoorwaardelijke gehoorzaamheid en daarmee gingen ze de mist in. God had zo duidelijk gezegd, dat het vuur voor het reukoffer afkomstig moest zijn van het brandofferaltaar, maar, nee hoor, zij hadden het vuur ergens anders vandaan gehaald. ‘*Vreemd vuur*’, ‘*onwettig vuur*’, zegt een andere vertaling. Misschien wel onder de potten vandaan, waarin ze die zeven vorige dagen hun vlees gekookt hadden. Die twee broers hadden ondanks hun mooie namen, ondanks die prachtige betekenis van hun namen, het wezen van de priesterdienst niet begrepen.

Beste lezer, heeft U het priesterschap begrepen? U schrikt misschien ! Maar pas op, Leviticus is helemaal geen boek om bij in slaap te vallen. Dat Bijbelboek gaat ook over U en jou en mij !! In 1Petrus 2:9 staat het duidelijk, dat wij óók priesters zijn. U en jij en ik. Een priester is een bruggenbouwer tussen de ander en God. Degene die God niet kent, moet in onze ogen kunnen lezen wie God is, aan onze handel en wandel kunnen zien wie onze Heiland is. Maar als wij bewust in zonde leven, als wij bewust in ongehoorzaamheid handelen, als wij kiezen voor onze eigen eer en niet voor Gods eer, brengen wij vreemd vuur in de gemeente.

Ik schrok bij de voorbereiding van de beantwoording van deze vraag, toen ik ontdekte, dat ‘vreemd vuur’ te maken heeft met ongehoorzaamheid tijdens de eredienst.

Als het muziekteam of de organisten zouden spelen enkel voor eigen eer en roem en niet zouden musiceren tot Gods eer en Gods glorie, brengen zij als priesters ‘*vreemd vuur*’ op het altaar.

Als U, als priester, wrok koestert tegen een medegelovige en hem of haar niet wenst te zegenen in de naam van onze Here Jezus Christus, brengt U ‘*vreemd vuur*’ op het altaar.

Jongen en meisje, als jij geen eerbied kunt opbrengen voor een heilig God, breng je ‘*vreemd vuur*’ op het altaar.

Als we kletsen onder de preek en zelfs onder het gebed, dragen we ‘*vreemd vuur*’ aan.

Als wij met opgeheven handen zingen: *'Vul mij en leid mij en gebruik mij !'*, maar weigeren onze geestelijke gaven in te zetten tot opbouw van de gemeente, ons in te zetten voor b.v. het jeugd- en tienerwerk, voor schoonmaakdienst, muziek en noem maar op, is dat *'vreemd vuur'*. Is dat ongehoorzaamheid!

Als de voorganger / predikant meer gefocust is op complimentjes dan op de eer van God, brengt hij *'vreemd vuur'* op het altaar.

Als U als vader of moeder door Uw gedrag of Uw woorden een slechte bruggenbouwer naar Uw kinderen of Uw burens bent geweest, is dat *'vreemd vuur'*. Het gevolg van *'vreemd vuur'* is de dood, uiteindelijk de geestelijke dood.

O, lieve mensen, wie van ons is niet schuldig?? Wie van ons heeft als priester niet eerder boter dan olie op zijn hoofd. Wie van ons moet niet op zijn knieën? Wie van ons moet zich niet heel diep verootmoedigen? Wij zijn priesters en niemand kan ons dat recht ontnemen, maar wij kunnen wel ernstig falen in het vervullen van onze roeping. Wij kunnen enkel echte, geestelijke priesters zijn als we verkeren in de nabijheid van de Here God, als we ons bewust zijn van het feit, dat we gewassen zijn, (vergeven) en gezalfd zijn door de H.G. Dat bent U toch, beste lezer?? U bent toch een priester of priesteres??

Nee, het boek Leviticus is niet een boek om bij in slaap te sukkelen. Het schudt ons klaar wakker!! U, priester, U, priesteres, U en jij en ik laten we maar in de binnenkamer bidden, of God ons wil vergeven al dat vreemde vuur. Als U of jij in je hart zegt: *'Here Jezus, ik heb ook vreemd vuur ingebracht. Ik heb ook vaak in de eerste plaats aan mijzelf gedacht. Ik heb in de eredienst ook niet altijd die houding van eerbied gehad die U vraagt. Ik mag dan priester zijn, maar hoe vaak was ik geen slecht bruggenbouwer,'* dan is er werk aan de winkel.

God-zij-dank, mogen we ook weten, dat dankzij het offer van de Here Jezus er vergeving is voor al onze zonden.

Deze geschiedenis leidt tot verootmoediging. Tot inkeer.

Tenminste wat mij betreft. En U ??

Gods zegen gewenst!!

Br. Kees van der Bijl (kvdbijl@gmail.com)